

يېمەكلىكلەرنىڭ ھالال بولغان ۋە ھارام بولغان تۈرلىرى

﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ ۖ أَحَلَّتْ لَكُمْ بَيْمَةَ الْأَنْعَمِ إِلَّا مَا يُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ غَيْرِ مُحِلِّي الصَّيْدِ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ ۗ إِنَّ اللَّهَ تَحَكَّمٌ مَا يُرِيدُ ۝﴾ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تُحِلُّوا شَعْتِيرَ اللَّهِ وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ وَلَا الْهَدْيَ وَلَا الْقَلَائِدَ وَلَا ءَامِينَ الْبَيْتِ الْحَرَامِ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّن رَّبِّهِمْ وَرِضْوَانًا ۖ وَإِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا ۗ وَلَا تَجْرِمَنكُمْ شَفَآنُ قَوْمٍ أَن صَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ أَن تَعْتَدُوا ۗ وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ ۗ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ ۗ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۗ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝﴾ حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالْدَّمُ وَلَحْمُ الْخِنْزِيرِ وَمَا أُهْلِلَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ ۗ وَالْمُنْخَنِقَةُ وَالْمَوْقُوذَةُ وَالْمُتَرَدِّيَةُ وَالنَّطِيحَةُ وَمَا أَكَلَ السَّبُعُ إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصُبِ وَأَنْ تَسْتَقْسِمُوا بِالْأَزْلَمِ ۗ ذَٰلِكُمْ فِسْقٌ ۗ الْيَوْمَ يَيسُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنَ دِينِكُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنَ ۗ الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا ۗ فَمَنِ اضْطُرَّ فِي مَخْمَصَةٍ غَيْرِ مُتَجَانِفٍ لِإِثْمٍ ۗ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝﴾ يَسْأَلُونَكَ مَاذَا أُحِلَّ لَهُمْ ۗ قُلْ أُحِلَّ لَكُمُ الطَّيِّبَاتُ وَمَا عَلَّمْتُم مِّنَ الْجَوَارِحِ مُكَلِّبِينَ تُعَلِّمُونَهُنَّ مِمَّا عَلَّمَكُمُ اللَّهُ ۗ فَكُلُوا مِمَّا أَمْسَكْنَ عَلَيْكُمْ وَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ ۗ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۗ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ۝﴾

﴿ئى مۆمىنلەر! ئەھدىلەرگە (يەنى اللە بىلەن سىلەرنىڭ ئاراڭلاردىكى ۋە سىلەرنىڭ ئۆز ئاراڭلاردىكى ئەھدىلەرگە) ۋاپا قىلىڭلار. سىلەرگە (بۇ سۈرىدە تۆۋەندە) ئوقۇپ بېرىلىدىغانلاردىن باشقا، ھايۋانلار (يەنى تۆگە، كالا، قويلار) نىڭ ھەممىسىنى (زەبھى قىلىنغاندىن كېيىن يېيىش) ھالال قىلىندى. لېكىن سىلەر ئىھرام (ياكى ھەرەم) دە بولغىنىڭلاردا شىكارنى ھالال سانماڭلار، شۈبھىسىزكى، اللە (ھالال - ھارام توغرىلۇق) خالىغان نەرسىنى ھۆكۈم قىلىدۇ. ئى مۆمىنلەر! اللە نىڭ دىنىنىڭ ئالامەتلىرىنى (يەنى ھەجە تائەتنىڭ بەلگىسى ھېسابلانغان ئىشلارنى) (تەرك ئېتىش بىلەن) شەھرى ھەرام (دا ئۇرۇش قىلىش) نى، ھەدىسىنى (يەنى كەبىگە ئاتالغان قۇربانلىققا دەخلى - تەرۈز قىلىشنى)، قەلادە (يەنى ھەجە قۇربانلىق قىلىنىدىغان مال ئىكەنلىكىنى بىلدۈرۈش ئۈچۈن ھايۋانغا ئېسىپ قويۇلغان نەرسە) لەرگە (چېقىلىشنى)، پەرۋەردىگارىنىڭ پەزىلىنى

ۋە رازىلىقىنى تىلەپ بەيتۇللاغا (ھەج ئۈچۈن ياكى ئۆمرە ئۈچۈن) كەلگۈچىلەرگە (چېقىلىشنى) ھالال سانماڭلار، ئېھرامدىن چىققان چېغىڭلاردا شىكار قىلساڭلار بولىدۇ، بىرەر قەۋم (يەنى مۇشرىكلار) نىڭ سىلەرنى مەسجىدى ھەرام (زىيارىتى) دىن توسقانلىقتىن ئىبارەت دۈشمەنلىكى ھەرگىزمۇ سىلەرنىڭ ئۇلارغا چېقىلىشىڭلارغا سەۋەبچى بولمىسۇن، ياخشى ئىشقا ۋە تەقۋادارلىققا ياردەملىشىڭلار، گۇناھقا ۋە زۇلۇمغا ياردەملەشمەڭلار، اللە (نىڭ ئازابى) دىن قورقۇڭلار، اللە نىڭ ئازابى ھەقىقەتەن قاتتىق. سىلەرگە ئۆزى ئۆلۈپ قالغان ھايۋان، قان، چوشقا گۆشى، اللە دىن غەيرىنىڭ (يەنى بۇتلارنىڭ) نامى تىلغا ئېلىنىپ بوغۇزلانغان ھايۋان، بوغۇپ ئۆلتۈرۈلگەن ھايۋان، ئۇرۇپ ئۆلتۈرۈلگەن ھايۋان، (ئېگىزدىن) يىقىلىپ ئۆلگەن ھايۋان، ھايۋانلار (تەرىپىدىن ئۈسۈپ) ئۆلتۈرۈلگەن ھايۋان، يىرتقۇچ ھايۋانلار يېرىپ ئۆلتۈرۈپ يېگەن ھايۋان (نىڭ گۆشىنى يېيىش) ھارام قىلىندى. لېكىن (يۇقىرىقى بەش تۈرلۈك ھايۋاندىن جېنى چىقمىغان چاغدا) بوغۇزلىغانلىرىڭلار ھالال بولىدۇ ھەمدە بۇتلارغا ئېلىپ بېرىلىپ ئۇنىڭ يېنىدا بوغۇزلانغان ھايۋانلار ھارام قىلىندى. ئەزلەم (يەنى جاھىلىيەت دەۋرىدە پال ئۈچۈن ئىشلىتىدىغان ئۈچ پارچە ياغاچ) بىلەن پال سېلىشىڭلار ھارام قىلىندى، بۇ گۇناھتۇر، كاپىرلار بۈگۈن سىلەرنىڭ دىنىڭلار (نى يوقىتىش) دىن ئۈمىدىنى ئۈزدى، ئۇلاردىن قورقماڭلار، مەندىن قورقۇڭلار. بۈگۈن سىلەرنىڭ دىنىڭلارنى پۈتۈن قىلدىم، سىلەرگە نېمىتىمنى تاماملىدىم، ئىسلام دىنىنى سىلەرنىڭ دىنىڭلار بولۇشقا تاللىدىم، كىمكى ئاچلىقتا، ئىلاجىسىزلىقتىن، گۇناھنى مەقسەت قىلماستىن (ھارام قىلىنغان نەرسىلەرنى يېسە گۇناھ بولمايدۇ)، اللە مەغپىرەت قىلغۇچىدۇر، بەندىلىرىگە ناھايىتى مېھرىباندۇر. (ئى مۇھەممەد!) ئۇلار سەندىن ئۆزلىرىگە (يېمەك - ئىچمەكتىن) نېمىلەرنىڭ ھالال قىلىنغانلىقىنى سورايدۇ، ئېيتقىنكى، «سىلەرگە پاك نەرسىلەر ۋە (ئىت، قارچىغا، قۇشقا ئوخشاش) شىكارغا ئۆگىتىلگەن، سىلەر اللە نىڭ ئۆزەڭلارغا ئۆگەتكىنى بويىچە ئۆگەتكەن ئوۋچى جانىۋارلارنىڭ شىكار قىلغان نەرسىلىرى ھالال قىلىندى، ئۇلارنىڭ سىلەر ئۈچۈن ئوۋلىغان نەرسىلىرىدىن يەڭلار (ئوۋچى جانىۋارلارنى شىكارغا قويۇپ بەرگەن چېغىڭلاردا) اللە نىڭ نامىنى ياد قىلىڭلار (يەنى بىسىمىلا دەڭلار)، اللە (نىڭ ئەمرىگە مۇخالىپەتچىلىك قىلىش) تىن ساقلىنىڭلار، اللە ھەقىقەتەن تېز ھېساب ئالغۇچىدۇر».

— سۈرە مائىدە 1، 2، 3، 4 - ئايەتلەر

سۆزلۈكلەر تەھلىللىرى

أَفُؤُوا بِالْعَاقِبَةِ ج (ئەھدىلەرگە ۋاپا قىلىڭلار)، ۋاپا قىلىش مەنىسىدە قۇرئان كەرىمدە يەنە مۇنداق دېيىلگەن: ﴿ئەھدىلىرىگە ۋاپا قىلغۇچىلار﴾. «ئەلئۇقۇد» دېگەن سۆز «ئەقد» دېگەن سۆزنىڭ كۆپلۈك ئىشلىتىلىشى بولۇپ، لۇغەتتە «چەگمەك» دېگەن مەنىدە

كېلەتتى. مەسىلەن ئىككى ئارغامچىنى بىر - بىرى بىلەن چېگىشىنى مۇشۇ سۆز بىلەن ئىپادىلەيتتى. كېيىن سودىدا پۈتۈشۈش، سۈلھى تۈزەش ۋە شۇنىڭغا ئوخشاش نۇرغۇن مەنىلەرگە كۆچمە مەنە قىلىپ ئىشلىتىلگەن.

ئايەتتە شەرئەت تەكلىپلىرىگە ئوخشاش ئاللاھ بىلەن بەندىلەر ئارىسىدىكى ئەھدىلەرنى، ئامانەت، ئېلىم - سېتىم ۋە باشقا تۈردىكى كېلىشىملەرگە ئوخشاش ئىنسانلار ئارىسىدىكى ئەھدىلەرنى ئۆز ئىچىگە ئالدى.

يَمَّةُ الْأَنْعَمِ: (تۆگە، كالا ۋە قويدىن ئىبارەت ھايۋانلار)، «بەھىمە» دېگەن سۆز بىرتقۇچ ھايۋانلاردىن ۋە قۇشلاردىن باشقا ھايۋانلارنى كۆرسىتىدۇ. «ئەلئەنئام» دېگەن سۆز «نەئەم» دېگەن سۆزنىڭ كۆپلۈك ئىشلىتىلىشى بولۇپ، تۆگە، كالا ۋە قويلارنى كۆرسىتىدۇ.

حُرْم: (ئىھرامدا بولۇش)، بۇ سۆز «ھەرام» دېگەن سۆزنىڭ كۆپلۈك ئىشلىتىلىشى بولۇپ، ئىھرام باغلىغۇچى دېگەن مەنىدە كېلىدۇ. ئايەتتە: سىلەر ئىھرامدا بولغىنىڭلاردا شىكارنى ھالال سانماڭلار، دېگەن مەنىنى ئىپادىلەيدۇ.

شَعَائِرَ اللَّهِ: (ئاللاھنىڭ دىنىنىڭ ئالامەتلىرىنى)، بۇ سۆز «شەئىرە» دېگەن سۆزنىڭ كۆپلۈك ئىشلىتىلىشى بولۇپ، ئاللاھقا ئىتائەت قىلغاننى بىلدۈرۈش ئۈچۈن بېكىتىلگەن بەلگىنى كۆرسىتىدۇ. ئايەتتە ھەج پائالىيەتلىرىنى كۆرسىتىدۇ. ئىبنى ئابباستىن شۇنداق رىۋايەت قىلىنغان. ئۇ سۆز ئاللاھ تائالانىڭ بەلگىلىمىلىرىنى كۆرسىتىدۇ، دېگەن قاراشمۇ بار. بۇ قاراش ئىكرىمە ۋە ئەتادىن نەقىل قىلىنغان.

الْقَلْبِ: (قەلادە)، بۇ سۆز «قەلادە» دېگەن سۆزنىڭ كۆپلۈك ئىشلىتىلىشى بولۇپ، قۇربانلىق قىلىش ئۈچۈن ئېلىپ ماڭغان ھايۋانلارغا ئېسىپ قويىلىدىغان بەلگىلەرنى كۆرسىتىدۇ. ھەجگە ماڭغان ئادەم قۇربانلىق قىلىش ئۈچۈن ئېلىپ ماڭغان تۆگىسىگە ھەرەم دەرىخىنىڭ قوۋۇزىقىنى ئېسىپ قوياتتى. شۇنىڭ بىلەن يول بويى خاتىرجەم ماڭاتتى.

وَلَا تَجْرِمَكُمْ: (سىلەرگە سەۋەبچى بولمىسۇن) يەنى سىلەرگە ھەيدەكچى ۋە ئۈندەكچى بولمىسۇن.

شَفَانَ: (دۈشمەنلىكى) يەنى ئۆچمەنلىك. ئاللاھ تائالا مۇشۇ مەنىدە يەنە مۇنداق دېگەن: ﴿ھەقىقەتەن سېنىڭ دۈشمىنىڭنىڭ نام - نىشانى قالمايدۇ﴾. ئايەتتە: بىرەر قەۋمنىڭ سىلەرنى ھەرەم مەسجىدىنى زىيارەت قىلىشتىن توسقانلىقىدىن ئىبارەت دۈشمەنلىكى ھەرگىزمۇ سىلەرنىڭ ئۇلارغا چېقىلىشىڭلارغا ئۈندەكچى بولمىسۇن، دېگەن مەنىنى ئىپادىلەيدۇ.

أَهْلَ لَيْعٍ أَلَّهِ: (الله دىن باشقا نەرسىنىڭ نامى تىلغا ئېلىنىپ بۇغۇزلانغان) يەنى بۇغۇزلىغاندا الله دىن باشقا نەرسىنىڭ ئىسمىنى تىلغا ئېلىپ بۇغۇزلىغان.

وَأَلْمَوْقُودَةَ: (ئۇرۇپ ئۆلتۈرۈلگەن ھايۋان) يەنى ئۇرۇپ ئۆلگەندەك قىلىپ تاشلاپ قويغان، ئاندىن بۇغۇزلانماستىن ئۆلۈپ قالغان ھايۋان.

وَأَلْمُتْرَدِيَةَ: (يىقىلىپ ئۆلگەن ھايۋان) يەنى تاغدىن ئېغىناپ كېتىپ ياكى تامدىن چۈشۈپ كېتىپ ۋە ياكى قۇدۇققا چۈشۈپ كېتىپ ئۆلگەن ھايۋان.

وَأَلنَطِيحَةَ: (ئۈسۈپ ئۆلتۈرۈلگەن ھايۋان) يەنى باشقا ھايۋانلار تەرىپىدىن ئۈسۈپ ئۆلتۈرۈلگەن ھايۋان.

دَكَيْمٌ: (بوغۇزلىغانلىرىڭلار)، بۇغۇزلىغان چېغىڭلاردا شەرىئەت كۆرسەتكەن بۇغۇزلاش بەلگىلىمىسىگە ئاساسەن الله تائالانىڭ ئىسمىنى ئاتاپ تۇرۇپ بۇغۇزلىغان.

النُّصْبُ: (بۇت)، ئىبنى مەنزۇر «لسانۇل ئەرەب» ناملىق قامۇسىدا مۇنداق دەيدۇ: «بۇ سۆز بۇتنى ياكى تاشنى كۆرسىتىدۇ. جاھىلىيەت دەۋرىدە بۇتلار قويۇلاتتى، ئاندىن ھايۋانلار شۇ بۇتلارنىڭ ئالدىدا بۇغۇزلىناتتى.»

بِالْأَزْلَمِ: (ئەزلام)، ئۇ سۆز «زەلەم» دېگەن سۆزنىڭ كۆپلۈك ئىشلىتىلىشى بولۇپ، پال سېلىنىدىغان ياغاچنى كۆرسىتىدۇ. بۇ ياغاچلار بىلەن پال سېلىش ئۇسۇلىغا كەلسەك، جاھىلىيەت دەۋرىدە بۇ ياغاچلارغا «بۇيرۇق قىلىش، مەنى قىلىش» دېگەنگە ئوخشاش سۆزلەرنى يېزىپ، ئاندىن ئۇنى چوڭ بىر تال نەرسىنىڭ ئىچىگە سېلىپ ئارىلاشتۇرۇۋېتىپ، ئاندىن قولىنى تىقىپ بىرنى ئالاتتى ۋە شۇ ياغاچتا چىققان سۆز بويىچە ئىش قىلاتتى.

مَخَصَّةٌ: (ئاچلىق) يەنى بۇ سۆز ئاچلىقنى بىلدۈرىدۇ.

غَيْرٌ مُتَجَانِفٍ لِإِثْمٍ: (گۇناھنى مەقسەت قىلماستىن) يەنى گۇناھقا مايىل بولماستىن. ئۇنىڭ سۆز تۈمۈرى «جەنەق» بولۇپ، مايىل بولماق دېگەن مەنىدە كېلىدۇ.

الْجَوَّارِحُ: (ئوۋچى جانىۋارلار)، بۇ سۆز «جاربھ» دېگەن سۆزنىڭ كۆپلۈك ئىشلىتىلىشى بولۇپ، يىرتقۇچ ھايۋانلار ۋە قۇشلاردىن شىكارغا ئۆگىتىلگەن جانىۋارلارنى كۆرسىتىدۇ. شىكارغا ئۆگىتىلگەن ئىتنى كۆرسىتىدۇ دېگەن قاراشمۇ بار.

مُكَلِّبِينَ: (شىكارغا ئۆگىتىلگەن)، ئۇ سۆز «مۇكەللىب» دېگەن سۆزنىڭ كۆپلۈك ئىشلىتىلىشى بولۇپ، ئىتنى ئوۋ ئوۋلاشقا كۆندۈرگۈچى ۋە ئۇنى ئىگىلىرى ئۈچۈن ئوۋ ئوۋلاشنى ئۆگەتكۈچى كىشىنى كۆرسىتىدۇ. ئايەتتە ئوۋ ئوۋلاش ئۆگىتىلگەن ئىت، قارچىغا ۋە باشقا جانىۋارلارنى كۆرسىتىدۇ.

ئىبنى مەنزۇرنىڭ «لسانۇل ئەرەب» ناملىق قامۇسى، نىسب بۆلۈمى.

ئايەتلەرنىڭ ئومۇمىي مەنىسى

اللہ تائالا بىرىنچى ئايەتتە مۆمىنلەرگە خىتاب قىلىپ، ئۇلارنى اللہ بىلەن ئۆزلىرىنىڭ ئارىسىدىكى ئەھدىلەرگە ۋە ئىنسانلار ئارىسىدىكى ئەھدىلەرگە ۋاپا قىلىشقا بۇيرۇيدۇ. ئاندىن ئۇلارغا تۈگە، كالا ۋە قويلارنى بۇغۇزلىغاندىن كېيىن گۆشلىرىنى ھالال قىلغانلىقىنى، ئۆزى ئۆلۈپ قالغان ھايۋاننى، قانى، چوشقا گۆشىنى ۋە كېيىنكى ئايەتتە تىلغا ئېلىنغان ھارام نەرسىلەرنى ھارام قىلغانلىقىنى بايان قىلىپ بېرىدۇ. شۇنداقلا اللہ تائالا بەندىلىرىگە ئېھرام ھالىتىدىن باشقا ۋاقتلاردا ئوۋ ئوۋلاشنى رۇخسەت قىلغانلىقىنى بايان قىلىپ بېرىدۇ.

اللہ تائالا ئىككىنچى ئايەتتە مۆمىنلەرنى ئېھرام ھالىتىدە ئوۋ ئوۋلاش، ئۇرۇش ھارام قىلىنغان ئايدا ئۇرۇش قىلىش، بويۇنلىرىغا قۇربانلىق ئىكەنلىكىنى بىلدۈرىدىغان بەلگىلەرنى ئېسىپ اللہ نىڭ بەيتى ئۈچۈن ئاتاپ قۇربانلىق قىلىشقا ئېلىپ ماڭغان قۇربانلىق ھايۋانلارنى توسىۋېلىش، اللہ نىڭ پەزىلى - مەرھەمىتىنى ۋە رازىلىقىنى تىلەپ ھەرەم مەسجىدىگە قاراپ ماڭغانلارغا قارشى ئۇرۇش قىلىش ياكى ئۇلارغا دۈشمەنلىك قىلىش بىلەن ئۇلارنى توسىۋېلىش قاتارلىقلارغا ئوخشاش دىنىي ئالامەتلەرنى ھالال ساناشنى مەنئى قىلىدۇ. ئاندىن اللہ تائالا مۆمىن بەندىلىرىگە ئېھرامدىن چىققاندىن كېيىن ئوۋ ئوۋلاشقا رۇخسەت قىلىدۇ. ئۇلارنى باشقىلارغا، ئۇلارنى يامان كۆرگەنلىكى سەۋەبىدىن چېقىلىشنى مەنئى قىلىدۇ. زۇلۇم قىلىش ھەققىدە يامان كۆرۈلىدىغان ئىشتۇر. اللہ تائالا زۇلۇم ۋە دۈشمەنلىكنىڭ پۈتۈن شەكىللىرىنى ۋە ھەممە تۈرلىرىنى ھارام قىلدى. «ياخشى ئىشقا ۋە تەقۋادارلىققا» ياردەملىشىشكە، «گۇناھقا ۋە زۇلۇمغا» ياردەملىشمەسلىككە بۇيرۇدى. بۇ ئايەتنى اللہ نىڭ ئەمرىگە خىلاپلىق قىلغۇچىغا قاتتىق ئازابنىڭ بارلىقى بىلەن ئاخىرلاشتۇردى.

اللہ تائالا ئۈچىنچى ئايەتتە بۇ سۈرىنىڭ بېشىدا يىغىنچاقلاپ: «سەلەرگە (بۇ سۈرىدە تۆۋەندە) ئوقۇپ بېرىلىدىغانلاردىن باشقا» دەپ بايان قىلغان ھارام نەرسىلەرنى ساناپ ئۆتتى، بۇ يەردە ئۇ ھارام نەرسىلەرنى تەپسىلىي بايان قىلدى. جەمئى 11 نەرسە ھارام قىلىنغان بولۇپ، پال ئۈچۈن ئىشلىتىدىغان ئۈچ پارچە ياغاچ بىلەن پال سېلىشتىن باشقا ھەممىسى يېمەكلىككە ئائىت نەرسىلەردۇر. جاھىلىيەت دەۋرىدىكى كىشىلەر بۇ ھارام نەرسىلەرنى ھالال سانايىتتى. ئىسلام شەرىئىتى ئۇنى ھارام قىلدى. ئۇ: «ئۆزى ئۆلۈپ قالغان ھايۋان، قان، چوشقا گۆشى، اللہ دىن غەيرىنىڭ (يەنى بۇتلارنىڭ) نامى تىلغا ئېلىنىپ بوغۇزلانغان ھايۋان، بوغۇپ ئۆلتۈرۈلگەن ھايۋان، ئۇرۇپ ئۆلتۈرۈلگەن ھايۋان، (ئېگىزدىن) يىقىلىپ ئۆلگەن ھايۋان، ھايۋانلار (تەرىپىدىن ئۈسۈپ) ئۆلتۈرۈلگەن ھايۋان، يىرتقۇچ ھايۋانلار يېرىپ ئۆلتۈرۈپ يېگەن ھايۋان» «ئاخىرقى بەش تۈرلۈك ھايۋاندىن جېنى چىقىمىغان چاغدا بايقىلىپ، شەرىئەتكە ئۇيغۇن ھالدا بوغۇزلانغان ھايۋان بۇنىڭدىن مۇستاسنا» ۋە بۇتلارغا بوغۇزلانغان ھايۋانلاردىن ئىبارەتتۇر. شۇنداقلا اللہ تائالا

جاھىلىيەت دەۋرىدىكى كىشىلەرنىڭ ئۆز گۇمانىچە ئىشلىرىدا ئىلاھلاردىن مەسلىھەت سورىغانلىق دەپ بىلىپ، ئۈچ پارچە ياغاچ بىلەن پال سېلىشلىرىنى ھارام قىلدى، چۈنكى ئۇلار پال سالغاندا بۇيرۇق يېزىلغان ياغاچ چىقسا، قىلماقچى بولغان ئىشنى قىلاتتى، چەكلىمە يېزىلغان ياغاچ چىقسا، قىلماقچى بولغان ئىشنى قىلمايتتى. ﷻ تائالا بۇ قىلمىشنىڭ شەيتان ئەمەلىدىن ئىبارەت ﴿گۇناھ﴾ ئىكەنلىكىنى بايان قىلدى.

ﷻ تائالا بۇ ئايەتلەرنى، ئىسلام دىنىنى پۈتۈن قىلغانلىقى، شەرىئەت ئەھكاملىرىنى تاماملىغانلىقى، پاك نەرسىلەرنى ھالال قىلغانلىقى، پاسكىنا نەرسىلەرنى ھارام قىلغانلىقى، پەقەت قاتتىق ئاچلىقتىن مەجبۇرى بولۇپ قالغان ئەھۋال ئاستىدا ﷻ ئىنسانغا ھارام قىلغان نەرسىلەردىن جېنىنى ساقلىغىدەك مىقداردا يېيىشنى دۇرۇس قىلغانلىقىنى بايان قىلىش بىلەن ئاخىرلاشتۇردى.

نازىل بولۇش سەۋەبلىرى

ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمانىڭ مۇنداق دېگەنلىكى رىۋايەت قىلىنىدۇ: «مۇشرىكلار بەيتۇللاھنى ھەج تاۋاپ قىلاتتى، قۇربانلىقلارنى ئاتاپ ئېلىپ كېلەتتى، ھەج دە تائەتنىڭ بەلگىسى ھېسابلانغان ئالامەتلەرنى ھۆرمەتلەيتتى ۋە قۇربانلىقلارنى قۇربانلىق قىلاتتى. مۇسۇلمانلار بۇ ئىشلارنى ئۆزگەرتمەكچى بولدى. شۇنىڭ بىلەن ﷻ تائالا: ﴿ئى مۆمىنلەر! ﷻ نىڭ دىنىنىڭ ئالامەتلىرىنى (يەنى ھەج دە تائەتنىڭ بەلگىسى ھېسابلانغان ئىشلارنى) (تەرك ئېتىش بىلەن) شەھرى ھەرام (دا ئۇرۇش قىلىش) نى، ھەدىنى (يەنى كەبىگە ئاتالغان قۇربانلىققا دەخلى - تەرۈز قىلىشنى)، قەلادە (يەنى ھەج دە قۇربانلىق قىلىنىدىغان مال ئىكەنلىكىنى بىلدۈرۈش ئۈچۈن ھايۋانغا ئېسىپ قويۇلغان نەرسە) لەرگە (چېقىلىشنى)، پەرۋەردىگارنىڭ پەزىلىنى ۋە رازىلىقىنى تىلەپ بەيتۇللاغا (ھەج ئۈچۈن ياكى ئۆمرە ئۈچۈن) كەلگۈچىلەرگە (چېقىلىشنى) ھالال سانماڭلار﴾ دېگەن ئايەتنى نازىل قىلدى. »

تەپسىرنىڭ ئىنچىكە ۋە نازۇك نۇقتىلىرى

1 - ﷻ تائالا ئايەتتە قۇربانلىق ئۈچۈن ئېلىپ ماڭغان ھايۋانلارغا چېقىلىشنى مەنئى قىلدى. ئاندىن قۇربانلىقنى بىلدۈرىدىغان بەلگىلەر ئېسىلغان ھايۋانلارنى ئالاھىدە تىلغا ئالدى. مۇنداق قىلىش ئۇ ھايۋانلارنىڭ ئالاھىدە قەدرى - قىممەتكە ۋە ئارتۇقچىلىققا ئىگە ئىكەنلىكىنى ئەسكەرتىش ئۈچۈندۇر. بۇ ئايەتتىن قۇربانلىقنى بىلدۈرىدىغان بەلگىلەرگە

ئىمام فەخرۇددىن رازىنىڭ «ئەتتەپسىر ئەلكەبىر» ناملىق تەپسىرى، 11 - جىلد، 128 - بەت. ئىمام تەبەرىنىڭ «جامئۇل بەيان» ناملىق تەپسىرى، 6 - جىلد، 54 - بەت.

چېقىلىشىنى مەنى قىلىش كۆزدە تۇتۇلسىمۇ بولۇپىرىدۇ. شۇنداق بولغاندا قۇربانلىق ئۈچۈن ئېلىپ ماڭغان ھايۋانلارغا چېقىلىش ئۇياقتا تۇرسۇن، ئۇ ھايۋانلارغا ئېسىلغان بەلگىلەرگە چېقىلىشىمۇ مەنى قىلىنىدۇ، دېگەن مەنىنى ئىپادىلەيدۇ. يەنى ئۇ ھايۋانلارغا چېقىلىشىنى ھالال ساناش ئۇياقتا تۇرسۇن، ئۇ ھايۋانلارغا ئېسىلغان بەلگىلەرگە چېقىلىشىنىمۇ ھالال سانماڭلار دېگەن مەنىنى كۆرسىتىدۇ.

2 - جاھىلىيەت دەۋرىنىڭ ئادىتى «قېرىندىشىڭغا زالىم بولسىمۇ ياكى زۇلۇمغا ئۇچرىغۇچى بولسىمۇ ياردەم قىلغىن» دېگەن قارىغۇلارچە تۇغقانبازلق قىلىش پىرىنسىپى ئۈستىدە كېتىۋاتاتتى. ئىسلام دىنى ئۇنىڭ ئورنىغا ئىنسانپەرۋەرلىكنى تەشەببۇس قىلىدىغان گۈزەل ئەخلاق پىرىنسىپىنى ئېلىپ كەلگەن بولۇپ، قۇرئان كەرىم ئۇنى مۇنداق بايان قىلىدۇ: «ياخشى ئىشقا ۋە تەقۋادارلىققا ياردەملىشىڭلار، گۇناھقا ۋە زۇلۇمغا ياردەملەشمەڭلار». بۇ ئىككى پىرىنسىپنىڭ ئارىسى تولىمۇ يىراق - ھە!

3 - ئۈچ پارچە ياغاچ بىلەن پال سېلىش ئىشىغا كەلسەك، جاھىلىيەت دەۋرىدە كىشىلەر سەپەرگە، ئۇرۇشقا ۋە تىجارەتكە چىققاچى بولسا، ياكى خوتۇن ئالماقچى بولسا، ياكى نەسەب ئىشىدا، ئۆلتۈرۈلگەن ئادەمنىڭ قاتىلىنى تېپىش ئىشىدا، دىيەت تۆلۈشۈپ بېرىش ئىشىدا ۋە ياكى ئۇنىڭدىن باشقا چوڭ - چوڭ ئىشلاردا ئىختىلاپ قىلىشىپ قالسا، مەككىدىكى ئەڭ چوڭ بۇتى «ھۇبەل» نىڭ قېشىغا كېلەتتى. ئۇلار يۈز تەڭگە پۇل ئېلىپ كېلىپ، پال سېلىش ئۈچۈن تەييارلانغان بۇ ئۈچ تال ياغاچنىڭ ئىككىسىگە بېرەتتى. ئۇ ئادەم ئۇ ياغاچلارنى ئۇلار ئۈچۈن ئارىلاشتۇرۇپ بېرەتتى. ئۇلار ئىلاھلىرى بولغان بۇتلاردىن مەسلىھەت سورايتتى. ئەگەر «پەرۋەردىگارم مېنى بۇيرۇدى» دېگەن خەت يېزىلغان ياغاچ چىقسا، قىلماقچى بولغان شۇ ئىشنى قىلاتتى. ئەگەر «پەرۋەردىگارم مېنى مەنى قىلدى» دېگەن خەت يېزىلغان ياغاچ چىقسا، ئۇ ئىشنى قىلمايتتى. ئەگەر «مەلۇم ئەمەس» دېگەن خەت يېزىلغان ياغاچ چىقسا، بۇيرۇق يېزىلغان ياكى مەنى قىلىش يېزىلغان ياغاچ چىققانغا قەدەر ياغاچلارنى ئارىلاشتۇرۇپ ئاندىن يەنە ئالاتتى. اللە تائالا ئۇلارنى ئەنە شۇنداق قىلىشتىن توستى ۋە ئۇنى گۇناھ دەپ ئاتىدى .

4 - اللە تائالانىڭ: «كاپىرلار بۈگۈن سىلەرنىڭ دىنىڭلار (نى يوقىتىش) دىن ئۈمىدىنى ئۈزدى» دېگەن سۆزى شۇ كۈننىڭ ئۆزىنىلا بىلدۈرۈش ئۈچۈن بولماستىن، شۇ زامانى ۋە شۇ زاماندىن ئىلگىرىكى ۋە كېيىنكى زامانلارنى بىلدۈرىدۇ. مەسىلەن بىر ئادەم: «تۈنۈگۈن ياش ئىدىم، بۈگۈن ياشىنىپ قالدىم» دېسە، ئۇ ھەرگىزمۇ «تۈنۈگۈن» دېگەن سۆزى بىلەن بۈگۈننىڭ ئالدىنقى كۈنىنى، «بۈگۈن» دېگەن سۆزى بىلەن شۇ كۈننىڭ ئۆزىنى كۆزدە تۇتماستىن بەلكى ئىلگىرىكى ۋە ھازىرقى زامانى كۆزدە تۇتقان بولىدۇ.

5 - «بۈگۈن سىلەرنىڭ دىنىڭلارنى پۈتۈن قىلدىم، سىلەرگە نېمىتىمنى تاماملىدىم، ئىسلام دىنىنى سىلەرنىڭ دىنىڭلار بولۇشقا تاللىدىم» دېگەن بۇ ئايەت پەيغەمبەر

ئەلەيھىسسالامغا ۋىدالىشىش ھەججىدە نازىل بولغان. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەرەفاتتا ئىدى. كۈن جۈمە كۈنى ئىدى. شۇڭا ئۇ كۈن ھېيتنىڭ ئۈستىگە ھېيت بولغان ئىدى.

رېۋايەت قىلىنىشىچە، يەھۇدىيلاردىن بىر ئادەم ئۆمەر ئىبنى خەتتاب رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ قېشىغا كېلىپ: «ئى ئەمىرۇلمۇئمىنن! سىلەرنىڭ كىتابىڭلار قۇرئان كەرىمدە سىلەر ئوقۇيدىغان بىر ئايەت بار. ئەگەر ئۇ ئايەت بىز يەھۇدىيلار جامائىتىگە نازىل بولغان بولسا ئىدى، ئەلۋەتتە بىز شۇ كۈننى ھېيت قىلىۋالغان بولاتتۇق، دەيدۇ. ئۆمەر: «قايسى ئايەتنى دەيسەن؟» دەيدۇ. يەھۇدى: «بۈگۈن سىلەرنىڭ دىنىڭلارنى پۈتۈن قىلىدىم...» دېگەن ئايەتنى دەيمەن، دەيدۇ. ئۆمەر: «اللھ نىڭ نامى بىلەن قەسەمكى، مەن ئۇ ئايەتنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا نازىل بولغان ۋاقتىنى ۋە كۈنىنى ئوبدان بىلىمەن، ئۇ ئايەت پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ئەرەفاتتا جۈمە كۈنى كەچقۇرۇنلىقى نازىل بولغان» دەيدۇ.

رېۋايەت قىلىنىشىچە، بۇ ئايەت نازىل بولغاندا ئۆمەر يىغلاپ كەتكەن. شۇنىڭ بىلەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭدىن: «ئى ئۆمەر! سېنى نېمە يىغلاتتى؟» دەپ سورىغاندا، ئۇ: «مېنى شۇ نەرسە يىغلاتتىكى، بىز دىنىمىزدىن يېڭى - يېڭى نەرسىلەرنى ئۆگىنىپ تۇراتتۇق. مانا ئەمدى ئۇ پۈتۈن بولماستىن كەملىپ كېتىدىغان بولدى، دەپ جاۋاب بەرگەن. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «راست ئېيتتىڭ» دېگەن. بۇ ئايەت پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ۋاپاتىنى خەۋەر قىلىپ تۇراتتى. بۇ ئايەت نازىل بولغاندىن كېيىن ئۇ پەقەت 81 كۈن ھايات ياشىغان.

شەرىئەت ھۆكۈملىرى

بىرىنچى ھۆكۈم

ئايىتى كەرىمدىكى «ئەھدىلەر» دېگەن سۆز نېمە مەنىنى ئىپادىلەيدۇ؟

بەزى ئۆلىمالار مۇنداق دەيدۇ: «بۇ ئەھدىلەر ئىنسانلار ئارىسىدىكى قەرز ۋە مۇئامىلە ئىشلىرىنى كۆرسىتىدۇ. ئىنسان كىشىلەر بىلەن ئېلىم - سېتىم، ئىجارە ۋە باشقا مۇئامىلە ئىشلىرىنى قىلغاندا ئۇلار بىلەن ئەھدە تۈزىدۇ.» بۇ ھەسەننىڭ قارىشىدۇر.

يەنە بەزىلەر مۇنداق دەيدۇ: «ئۇ ھەج قىلىش، روزا تۇتۇش، ئېتىكاپتا ئولتۇرۇش، تەھەججۇد نامىزى ئوقۇش، ئاتاپ نەزىر قىلىش قاتارلىقلاردىن ۋە شۇنىڭغا ئوخشاش تائەت - ئىبادەتلەردىن ئىبارەت شەرىئەت ئەھدىلىرىنى كۆرسىتىدۇ.» بۇ ئىبنى ئابباس ۋە مۇجاھىدنىڭ قارىشىدۇر. ئىمام تەبەرىمۇ مۇشۇ قاراشنى كۈچلەندۈرگەن.

ئىمام بۇخارى، مۇسلىم، تىرمىزى ۋە نەسائى رىۋايەت قىلغان.
ئىمام ئەبۇ سەئۇدنىڭ «ئىرشادۇل ئەقلىسىلىم ئىلا مەزايال قۇرئانىل كەرىم» ناملىق تەپسىرى.

ئىمام قۇرتۇبى ۋە كۆپچىلىك تەپسىرشۇناسلار ئېيتقاندا، توغرا قاراش شۇكى، بۇ ئەھدىلەر مۇئامىلە ئەھدىلىرىنى ۋە شەرئەت ئەھدىلىرىنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. شەرئەت ئەھدىلىرى بولسا، اللہ تائالا بەندىلىرىگە پەرز قىلغان، ھالال ۋە ھارام قىلغان شەرئەت تەكلىپلىرىنى ۋە مەجبۇرىيەتلىرىنى كۆرسىتىدۇ.

قۇرتۇبى مۇنداق دەيدۇ: «زۇجاج بۇ ئايەت ھەققىدە توختىلىپ: بۇ ئايەت، «اللہ نىڭ سىلەر ئۈستۈڭلاردىكى ئەھدىسىگە ۋە ئۆزئاراڭلاردىكى ئەھدىلەرگە ۋاپا قىلىڭلار» دېگەن مەنىنى ئىپادىلەيدۇ، دېدى.»

بۇنىڭ ھەممىسى ئايەتنىڭ ئاممىبىلىقى بىلەن مۇناسىۋەتلىك بولۇپ، بۇ مەسىلىدە مۇشۇ قاراش توغرىدۇر. چۈنكى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دەيدۇ: «مۆمىنلەر شەرئەتلىرىگە ئەمەل قىلىدۇ.»

ئىككىنچى ھۆكۈم

بۇ ئايەتنى كەرىم كۆرسەتكەن ھارام ھايۋانلار قايسىلار؟

بۇ ئايەتنى كەرىم ھارام قىلىنغان ھايۋانلارنى تەپسىلىي بايان قىلغان بولۇپ، ئۇ: ئۆزى ئۆلۈپ قالغان ھايۋان، قان، چوشقا گۆشى، بۇتلارغا ئاتاپ ياكى اللہ دىن غەيرىنىڭ نامى تىلغا ئېلىنىپ بوغۇزلانغان ھايۋان، بوغۇپ ئۆلتۈرۈلگەن ھايۋان، ئۇرۇپ ئۆلتۈرۈلگەن ھايۋان، ئېگىزدىن يىقىلىپ ئۆلگەن ھايۋان، ھايۋانلار تەرىپىدىن ئۈسسۈپ ئۆلتۈرۈلگەن ھايۋان، بۆرە ۋە شىرغا ئوخشاش ئۆتكۈر تىرناقلىق يىرتقۇچ ھايۋانلار يېرىپ ئۆلتۈرۈپ يېگەن ھايۋان قاتارلىقلاردۇر.

ياراتقۇچى ئىگىمىز اللہ تائالا ئۇرۇپ ئۆلتۈرۈلگەن ھايۋان، ئېگىزدىن يىقىلىپ ئۆلگەن ھايۋان، ھايۋانلار تەرىپىدىن ئۈسسۈپ ئۆلتۈرۈلگەن ھايۋان، يىرتقۇچ ھايۋانلار يېرىپ ئۆلتۈرۈپ يېگەن ھايۋان قاتارلىقلاردىن ئىنسان تىرىكلىكىنى بايقاپ، شەرئەتكە ئۇيغۇن ھالدا بوغۇزلىغانلىرىنى يۇقىرىدىكى ھۆكۈمدىن مۇستەسنا قىلدى.

فىقھىشۇناسلار: ئۆزى ئۆلۈپ قالغان ھايۋاننىڭ ھۆكۈمى بېرىلگەن ھايۋانلار بوغۇزلاش بىلەن ھالال بولامدۇ؟ دېگەن مەسىلىدە مۇنداق قاراشلارغا كەلگەن:

شافىئىي ۋە ھەنەفى مەزھىبىدىكىلەرنىڭ قارىشىدا بۇ تۈرلۈك ھايۋاننىڭ تىرىك ئىكەنلىكى بايقالسا يەنى ئۇنىڭ قۇيرۇقى مىدىرلىغان ياكى پۇت تەپكەن ئەھۋال كۆرۈلسە، ئاندىن بوغۇزلانسا، ئۇ ھايۋان ھالالدىر.

بەزىلەر مۇنداق دەيدۇ: «مۇنداق ھايۋاننىڭ تىرىك بولۇشىدا ئۇنىڭ مىدىراپ تۇرۇشى، ئۆلۈپ قالاي، دېگەن بولماسلىقى شەرت قىلىنىدۇ. ئېيتىشلارغا قارىغاندا مىدىراشنىڭ

ئالامىتى بولسا، ئۇ ھايۋان بۇغۇزلىغان ۋاقىتتا ئەمەس، بۇغۇزلانغاندىن كېيىن پۈت تېپىشى لازىم. »

ئىمام مالىكىنىڭ مۇنداق قارايدىغانلىقى رىۋايەت قىلىندۇ: ئەگەر ئۇ ھايۋاننىڭ ئۆلگەنلىكى ھەققىدىكى گۇمان كۈچلۈك بولسا، ھالال بولمايدۇ، ئۇنى بۇغۇزلىغانىچمۇ پايدىسى يوق.

ئۇنىڭدىن قىلىنغان يەنە بىر رىۋايەتتە، ئۇنىڭ بۇ مەسىلىدىكى قارىشى شافىئىي ۋە ھەنەفى مەزھىبىدىكىلەرنىڭ قارىشىغا ئوخشاش بولۇپ، ئۇ ھايۋان بۇغۇزلاشقا ئۆلگۈرگەنلا بولسا، ھالال بولىدۇ، دېيىلگەن.

فقھىشۇناسلار ئارىسىدىكى ئىختىلاپنىڭ سەۋەبى بولسا، ﴿لېكىن بوغۇزلىغانلىرىڭلار ھالال بولىدۇ﴾ دېگەن ئايىتى كەرىمدە مۇستەسنا قىلىنغان ھايۋانلار يۇقىرىدىكى ھايۋانلارنىڭ ئىچىدىن مۇستەسنا قىلىندىمۇ ياكى ئۇ ھايۋانلاردىن سىرتقى ھايۋانلارغا قارىتىلمايدۇ؟ دېگەندىن ئىبارەتتۇر. بۇ ھايۋانلار يۇقىرىدىكى ھايۋانلارنىڭ ئىچىدىن مۇستەسنا قىلىنغان، دېگۈچىلەر مۇستەسنا قىلىنغان ھايۋانلارنى يۇقىرىدىكى ھارام ھۆكۈمدىن ئايرىپ قارايدۇ. شۇنداق بولغاندا ئايەت: لېكىن يۇقىرىقى بەش تۈرلۈك ھايۋاندىن تېخى جېنى چىقىپ كەتمىگەنلىرىنى بايقىساڭلار ۋە ئۇنى بوغۇزلىساڭلار، ئۇنى يېيىش سىلەرگە ھالال بولىدۇ، دېگەن مەنىنى ئىپادىلەيدۇ.

بۇ ھايۋانلار يۇقىرىدىكى ھايۋانلاردىن سىرتقى ھايۋانلارغا قارىتىلىدۇ، دېگۈچىلەر: يۇقىرىدا تىلغا ئېلىنغان ھايۋانلار بۇغۇزلاش بىلەن ھالال بولمايدۇ، چۈنكى مۇستەسنا قىلىنغان ھايۋانلار ھارام قىلىنغان ھايۋانلاردىن ئەمەس، بەلكى ھارام قىلىنغان ھۆكۈمدىن مۇستەسنا قىلىنغان، دەپ قارايدۇ. شۇنداق بولغاندا ئايەت: يۇقىرىدا تىلغا ئېلىنغان ھايۋانلار سىلەرگە ھارام قىلىندى، لېكىن اللە تائالا سىلەرگە ھالال قىلىپ بەرگەن ھايۋانلاردىن بۇغۇزلاپ ئۆلتۈرگەنلىرىڭلار سىلەرگە ھالال بولىدۇ، دېگەن مەنىنى ئىپادىلەيدۇ.

كۈچلۈك قاراش بولسا، بۇ ھايۋانلار يۇقىرىدىكى ھايۋانلارنىڭ ئىچىدىن مۇستەسنا قىلىنغان دېگۈچىلەرنىڭ قارىشىدۇر. چۈنكى ئېگىزدىن يىقىلىپ كەتكەن ھايۋان ئۆلۈپ قالغان بولۇپ، بىرقانچە كۈندىن كېيىن بۇغۇزلانسا، ئۇنى يېيىشنىڭ دۇرۇسلىقىدا ئۆلىمالار ئىتتىپاق كەلگەن. شۇڭا باشقا قاراش تازا ئورۇنلۇق ئەمەس. بىز يۇقىرىدا ئېيتقىنىمىزدەك، بۇ ھايۋانلار يۇقىرىدىكى ھايۋانلارنىڭ ئىچىدىن مۇستەسنا قىلىنغان بولۇپ، بۇغۇپ ئۆلتۈرۈلگەن ھايۋاندىن باشلانغان بەش تۈرلۈك ھايۋاننى كۆرسىتىدۇ. بۇ ئەلى، ئىبنى ئابباس ۋە ھەسەن قاتارلىقلارنىڭ قارىشىدۇر. مۇستەسنا قىلىنغان ھايۋان يىرتقۇچ ھايۋانلار يېرىپ ئۆلتۈرۈپ يېگەن ھايۋانغىلا قارىتىلىدۇ، دېگۈچىلەرمۇ بار. لېكىن ئالدىنقى قاراش بەكراق كۈچكە ئىگىدۇر.

ئۈچىنچى ھۆكۈم

شەرىئەتكە ئۇيغۇن بۇغۇزلاش قانداق بولىدۇ؟

1 - ئىمام مالىك مۇنداق دەيدۇ: «بۇغۇزلىنىدىغان ھايۋان پەقەت كانايىنى ۋە ئىككى جان تومۇرنى كېسىش بىلەن بۇغۇزلىنىدۇ.»

2 - ئىمام شافىئىي مۇنداق دەيدۇ: «كاناي ۋە قىزىلوڭگەلچەكنى كېسىش بىلەن بۇغۇزلىنىدۇ. ئىككى جان تومۇرنى كېسىشنىڭ ئېھتىياجى يوق. چۈنكى كاناي بىلەن قىزىلوڭگەلچەك تاماق ۋە سۇنىڭ ئۆتىدىغان جايىدۇر.»

3 - ئىمام ئەبۇ ھەنىفە مۇنداق دەيدۇ: «كانايىنى، قىزىلوڭگەلچەكنى ۋە ئىككى جان تومۇرنىڭ بىرىنى كېسىش كۇپايە قىلىدۇ.»

ئىمام مالىك ۋە ئەبۇ ھەنىفە گۆشنىڭ پاكىز بولۇشىغا، ھالال بولغان گۆشنىڭ ھارام بولغان قاندىن پاكىز ئايرىلىشىغا ئەھمىيەت بەرگەن رەۋىشتە مال بۇغۇزلاشقا كۆڭۈل بۆلگەن. بۇ قان چىقىپ كېتىدىغان تومۇرلارنى كېسىش بىلەن بولىدۇ. چۈنكى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «قېنى ئېقىتىلغان ۋە اللەنىڭ ئىسمى ئاتىلىپ بۇغۇزلانغان ھايۋاننى يەڭلار.» تەپسىلى مەلۇماتلار فىقھى كىتابلىرىدا بايان قىلىنىدۇ.

مالنى بۇغۇزلايدىغان ئەسۋاپقا كەلسەك، چىش ۋە تىرناق تىن باشقا قان چىقىرايدىغان ۋە تومۇرنى كېسىۋېتەلەيدىغان ھەرقانداق نەرسە بىلەن بۇغۇزلاشقا بولىدۇ.

ئىمام ئەبۇ ھەنىفە: ئەگەر چىقىرىۋېتىلگەن چىش ۋە تىرناق بولسا، ئۇنىڭ بىلەن مال بۇغۇزلانغان تەقدىردە يېيىشكە بولىدۇ، دەپ قارايدۇ.

تۆگىگە كەلسەك، ئەگەر تۆگە ياۋايىلىشىپ قېچىپ كەتسە ياكى قۇدۇققا چۈشۈپ كەتسە، ئۇ ئۆزىنىڭ ئورنىدا بولۇپ، ئۇنى يارىلاندىرۇش بۇغۇزلىغانلىق بولىدۇ. چۈنكى ئىمام بۇخارى، نەسائى ۋە ئەبۇ داۋۇد رافىئە ئىبنى خەدىجنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: بىز پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن مەلۇم بىر سەپەردە بىللە ئىدۇق. ئادەملەردىن بىرەيلەننىڭ تۆگىسى قېچىپ كەتتى. ئۇلاردا ئۇنى قوغلاپ تۇتۇش ئۈچۈن ئات يوق ئىدى. شۇنىڭ بىلەن بىر ئادەم ئۇنى ئوقيا بىلەن ئېتىپ توختاتتى. ئاندىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «بۇ ھايۋانلارمۇ ياۋايى ھايۋانلارغا ئوخشاش ياۋايىلىشىپ كېتىدۇ. قايسى ھايۋان شۇنداق قىلسا، ئۇنىڭ جاجىسىنى مۇشۇنداق بېرىڭلار» دېدى.

ئىمام مالىك مۇنداق دەيدۇ: «ئۇنداق تۆگىمۇ باغلاق تۆگىنى بۇغۇزلىغاندەك بۇغۇزلىنىدۇ.»

ئىمام ئەھمەد مۇنداق دەيدۇ: «ئىمام مالىك رافىئە ئىبنى خەدىجنىڭ ھەدىسىنى ئاڭلىماي قالغان بولۇشى مۇمكىن.»

ئىبنۇل ئەرەبىي «ئەھكامۇل قۇرئان» ناملىق تەپسىرىدە بۇ ھەدىسنى مۇنداق تەئۋىل قىلىپ چۈشەندۈرگەن: بۇ ھەدىس قېچىپ كەتكەن ھايۋاننى ئېتىش ياكى باشقا نەرسە بىلەن توختىتىشنىڭ دۇرۇسلىقىنى ئىپادىلەيدۇ. چۈنكى بۇ ئۇ ھايۋاننى بۇغۇزلىغانلىق ھېسابلىنىدۇ. تۆگە، كالا ۋە قوي - ئۆچكىلەرنى چوقۇم بۇغۇزلاش لازىم.

تۆتىنچى ھۆكۈم

يىرتقۇچ ھايۋانلار ۋە ئوۋچى جانىۋارلار ئوۋلىغان ھايۋاننىڭ ھۆكۈمى نېمە؟

اللھ تائالانىڭ: ﴿ۋە (ئىت، قارچىغا، قۇشقا ئوخشاش) شىكارغا ئۆگىتىلگەن، سىلەر اللھ نىڭ ئۆزەڭلارغا ئۆگەتكىنى بويىچە ئۆگەتكەن ئوۋچى جانىۋارلارنىڭ شىكار قىلغان نەرسىلىرى ھالال قىلىندى﴾ دېگەن سۆزى ئىت، تايغان، قارچىغا ۋە بۈركۈتكە ئوخشاش يىرتقۇچ جانىۋارلارنىڭ ئوۋلىغان نەرسىلىرىنى، بۇ جانىۋارلارنىڭ شىكارغا ئۆگىتىلگەن بولۇش شەرتى بىلەن يېيىشنىڭ دۇرۇسلىقىنى كۆرسىتىدۇ.

فىقھىشۇناسلار شىكارغا ئۆگىتىلگەن ھەرقانداق ئىتنىڭ ئوۋلىغان نەرسىسىنى يېيىشكە بولىدىغانلىقىغا ئىتتىپاق كەلگەن. چۈنكى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەدى ئىبنى ھاتەمگە مۇنداق دېگەن: «ئەگەر شىكارغا ئۆگىتىلگەن ئىتنىڭ ئىسمىنى ئاتاپ (يەنى بىسىمىلاھ دەپ) قويۇپ بەرگەن بولساڭ، ئۇ سەن ئۈچۈن ئوۋلىغان نەرسىنى يېگىن. ئەگەر ئىتنىڭ ئۇنى يەپ قويغان بولسا، سەن يېمىگىن.»

بەزى فىقھىشۇناسلار شىكارغا ئۆگىتىلگەن ئىتنىڭ ئوۋلىغان نەرسىسىنىڭ ھالال بولۇشى ئۈچۈن ئۇ ئىتتا تولۇق بولۇشقا تېگىشلىك مۇنداق بىرقانچە شەرتنى شەرت قىلغان:

1 - ئۆگىتىلگەن ئىت چاقىرغاندا كېلىدىغان، توسقاندا ياندىغان بولۇشى كېرەك. چۈنكى اللھ تائالا: ﴿سىلەر اللھ نىڭ ئۆزەڭلارغا ئۆگەتكىنى بويىچە ئۆگەتكەن ئوۋچى جانىۋارلار﴾ دېدى.

2 - ئىت ئوۋلىغان نەرسىسىنى يېمىگەن بولۇشى كېرەك. چۈنكى اللھ تائالا: ﴿ئۇلارنىڭ سىلەر ئۈچۈن ئوۋلىغان نەرسىلىرىدىن يەڭلار﴾ دېدى.

3 - ئىتنى شىكارغا قويۇپ بەرگەندە اللھ نىڭ ئىسمىنى ياد ئېتىش يەنى بىسىمىلاھ دېيىش لازىم. چۈنكى اللھ تائالا: ﴿ئوۋچى جانىۋارلارنى شىكارغا قويۇپ بەرگەن چېغىڭلاردا﴾ اللھ نىڭ نامىنى ياد قىلىڭلار (يەنى بىسىمىلاھ دەڭلار)﴾ دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالاممۇ: «اللھ تائالانىڭ ئىسمىنى ئاتاپ (يەنى بىسىمىلاھ دەپ) قويۇپ بەرگەن بولساڭ» دېدى.

4 - بۇ جانىۋار بىلەن شىكار قىلغۇچى مۇسۇلمان بولۇشى كېرەك.

5 - بەزى فىقھشۇناسلار ئوۋچى ئىتنىڭ قارا بولماسلىقىنى شەرت قىلغان.
بۇ شەرتلەرنىڭ بەزىسى ھەققىدە فىقھشۇناسلار ئارىسىدا ئىختىلاپ بار. ئۇنى تەپسىلى
بىلىش ئۈچۈن فىقھى كىتابلىرىغا مۇراجىئەت قىلىش لازىم.

